

- 1:o att Kongl. Maj:t, efter inhemtande af jernvägsstyrelsens utlåtande, täcktes i nåder bifalla en nedsättning af 40 procent för 2:dra klassvagn med snälltåg, och att ett kort uppehåll finge ega rum vid hvarje station;
- 2:o tillika nedsättning i åtskilligt tyngre gods, som ej kommit i åtnjutande deraf;
- 3:o att persontrafiken skiljes från godstrafiken, då blandade tåget under sådant förhållande kunde göra resan på 2:ne dagar emellan Stockholm och Malmö samt tvärtom.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1868.

A. Medin,
från Kronobergs län.

N:o 209.

*Af Herr A. Andersson från Wermlands län, angående borttagande af
pastoralexamen.*

Ibland många andra orsaker till prestbristen är pastoralexamen ingalunda den minsta. Många skicklige prester stadna heldre vid en liten komministratur, än de på gamla dagar beqväma sig att efter lång tjenstgöring undergå examen af dem, som äro mycket yngre till lefnadsåren och kanske förut varit deras disciplar. Det synes också vara besynnerligt, att en prest är skicklig nog att förestå ett pastorat för annans räkning, men icke eger rättighet att komma i åtanke vid tillsättandet af en sådan syssla. Under sista riksdagen blef väl pastoralexamen borttagen för dem, som hädanefter blifva prester, om de undergått theologico-filosofisk examen, men dem tillerkändes 2:ne tjensteår, äfvensom för filosofie magistrar med tillgodoräknande af 3:ne tjensteår. Genom dem tillerkända tjensteår äro de full-

komligt ersatte för sina högre kunskaper. Mig synes, att de erhållit en alltför stor fördel framför dem, som redan äro prester och för dem, som hädanefter blifva det, men icke hafva råd och tillfälle att kvarblifva vid Akademien för att aflägga någon af nämnda examina. För att göra en rättvis jemkning, får jag vördsamt föreslå att följande förordning utfärdas:

pastoralexamen borttages, och eger hvarje prest, att, vid den i lag föreskrifna ålder och efter fem års tjenstgöring, söka pastorat på de i prestexamen erhållna betyg; men skulle någon vilja ådagalägga högre kunskaper, må honom vara tillåtet, att utan föregången specimen aflägga ny examen.

Vådan att borttaga pastoralexamen är så mycket mindre, som prestbildningen alltsedan år 1831 stått på en högre ståndpunkt och fordringarne dessutom årligen ökats. Under denna tid hafva de fleste nu lefvande inträdt i embetet och de få, som före den tiden blifvit prester, hafva ju så många flera års erfarenhet i tjensten. Dessutom lærer väl ingen inbilla sig, att någon blir skickligare i embetet genom pastoralexamens undergående. Öfningen i tjensten är väl hufvudsaken dertill. De som inträda på andra banor behöfva icke aflägga någon examen för vidare befordran, och hvarföre skola då presterne göra det? Många ynglingar med håg för prestembetet, men som icke hafva tillgångar att kvarblifva vid Akademien, för ådagaläggande af högre kunskaper, afstå ofta ifrån sin åstundan att blifva prester, emedan de finna det motbjudande och förödmjukande att efter inträdet i embetet undergå examen för vidare befordran.

Om remiss häraf till vederbörligt Utskott anhålles vördsamt.

Stockholm den 27 Januari 1868.

A. Andersson.